

goslovio ih u njihovu plemenitom i požrtvovnom idealnom nastojanju i radu za dobro bližnjega.¹

2. Audijencija je muške omladine Katoličke Akcije održana dne 10. studenoga 1940. Tom je zgodom sv. Otac napose naglasio važnost kršćanske vjere kod mladih ljudi, po kojoj oni dobivaju snagu i zanos: neka sveobuhvatno i širokogrudno prodiru s njom u tajne znanosti i teže za napretkom, neka im vjera svlada sve predrasude, i prelazi preko ljudskog obzira; neka se ne boji zapreka u radu ni prijetnja protivnika; neka rodi ljubavlju k braći ljudima, te neka im bude poticaj na djelo i hrabro nastupanje u borbi za istinu i pravicu.

»Nekada je mlade ljude u tom nastojanju sokolilo društvo, škola i obitelj; na omladinu se pazilo i čuvalo je kao zjenicu oka; danas je upravo obratno: opasnost i zavađanje na svakom koraku. Suvremenoj se omladini valja muški oprijeti: a) materijalizmu naših dana, b) vjerskom indiferentizmu, c) poganskom senzualizmu i d) ludoj težnji za uživanjem«. Sv. Otac im citira Vergila i raščinja misli: Tu ne cede malis, sed contra audentior ito! (6, 95) i onu drugu: Macte nova virtute puer, sic itur ad astra! (9, 64).

Hvali napose njihov organizatorski nastup za pohađanje sv. mise u raznim društvenim slojevima (»campagna su santa messa«), svraća njihov pogled i misao na činjenicu, da je kršćanskoj i katoličkoj omladini Crkva mati, Krist učitelj, a presv. Euharistija hrana!²

Svećenici koji vode organizacije jedne i druge omladine po našim selima i gradovima, valjalo bi da te nagovore dobiju u potpunom prijevodu, da ih komentiraju od riječi do riječi sa članovima svojih omladinskih organizacija. Imamo po Hrvatskoj mladih svećenika, kojima bi ovakav posao trebao ležati na srcu.

prof. A. Ž.

»Moli se za tihu sućut«. — Na osmrtnicama kako ih iza smrti pojedinih katoličkih vjernika običavaju rođaci ili roditelji izdavati napose štampane ili otisnute u dnevnim listovima, čitate ponegdje na koncu i obavijest: »moli se za tihu sućut«. Ta mi je neobična molba za »tihu sućut« — upala u oči.

Otkud je katolicima došla misao moliti za »tihu sućut?« Da to nije mehaničko nasljedovanje liberalnih Židova, nekih nekatolika, nevjernika koji u »tihoj sućuti« nazrijevaju sve što mogu dati pokojniku? Doista: na njihovim se osmrtnicama redovno nalazi ta fraza, koju poprimaju i neki katolici.

Čuo sam za razumijevanje te fraze u smislu, da se njom otklanjaju u konvencionalnoj formi usmene i pismene izjave saučešća i posjeti, možda i vijenci i sl. Protiv takova tumača ne može, razumije se, biti prigovora. — Lično međutim nagi-

¹ AAS XXXII (1940), br. 11, str. 409 i sl.

² AAS XXXII (1940), br. 12, str. 452 i sl.

njem mišljenju, da na osmrtnicama katoličkih vjernika nema mjesta molbi za »tihu sućut«.

Katolici vjeruju u moć molitve i mole se za duše svojih preminulih, prikazuju za njih sv. mise i dobra djela. Na osmrtnicama redovno označuju mjesto i vrijeme kad se služe sv. mise zadušnice za pokojnika. S tim se činima ne može usporediti nikakova »tihan sućut«; ako ona nije upravljena k Bogu kao Gospodaru života i Ocu milosti u cilju, da bude blag i milostiv duši pokojnikovoj — nema ona nikakove zasluge kao ljudski čin. Ako je pak tako upravljena, onda nije sućut nego molitva, pa je treba označiti imenom koje joj pripada. Nije li pak upravljena k Bogu nego roditeljima ili rođacima pokojnika, nema joj mjesta na osmrtnici. U tom bi slučaju taj izraz čak mogao imati značenje kojim dolazi do izražaja uvjerenje, da je još jedino onima koji ostaju na životu moguće iskazati »sućut«, a s onim koji je umro — da je sve svršeno. Ovakovo bi značenje te fraze na osmrtnicama katoličkih vjernika bilo samo jedan opoziv njihove vjere u prekogrobni život.

Ne će biti suvišno da gradski (a gdje je potrebno i seoski) dušobrižnici upozore svoje vjernike, da ne poprimaju ove suviše novotarije.

prof. A. Ž.
